

Huhtikuiset terveiset!

Richard Ondichon lähettikirje 2/2024
4.4.2024

Kristus on noussut ylös! Hän on todella ylösnoussut! Halleluja!

Paastonaikamme on ohi, mitä nyt tehdään? Pyhällä viikolla matkustimme kiirastorstaina ylähuoneeseen Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. Matkustimme ristin juurelle pitkäperjantaina ja kuulimme Jeesuksen lausuvan yksinäisen hylkäämisen huudon: *"Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?"* (Mark.15:34)? Kuulimme lopullisuuden sanat, jotka Jeesus sanoi viimeisellä hengenvetollaan: *"Se on täytetty!"* (Joh 19:30), kyllä, se on päättynyt ja täysi hinta on maksettu synnistä, joka erottaa meidät Jumalasta. Lisäksi matkustimme tyhjälle haudalle kuullaksemme taas naisryhmästä, joka saapui sinne aikaisin viikon ensimmäisenä päivänä löytääkseen sen tyhjänä. Kuulimme jälleen enkelien sanat tyhjällä haudalla: *"Hän ei ole täällä, vaan on noussut ylös"* (Luuk. 24:6). Nyt ylösnousemus on tapahtunut, mitä teemme?

Maaliskuussa juhlimme pitkäperjantaita ja pääsiäissunnuntaita. Nyt huhtikuu on täällä, mikä muistuttaa meitä siitä, että pääsiäinen on enemmän kuin yksi päivä. Me Helsingin Luther-kirkossa uskomme, että pääsiäinen on "joka sunnuntai" -juhla. Messun aikana kokoonnumme ottamaan vastaan Jeesuksen ristin ja ylösnousemuksen hedelmää – syntien anteeksiantamusta ja varmuutta iankaikkisesta elämästä Jumalan kanssa. Pääsiäinen on myös "jokapäiväinen" juhla, jota elämme joka päivä luottaen Jumalaan Kristuksen kautta, tietäen, että Jeesus on meille "ylösnousemus ja elämä" (Joh. 11:25).

Tiistaina 2.4. viikoittaisessa raamatuntutkistelussamme esitin kysymyksen, että mitä teemme nyt, kun lähdemme tyhjältä haudalta eteenpäin? Noudattakaamme tyhjän haudan ensimmäisten todistajien esimerkkiä. Sen jälkeen kun kaksi enkeliä muistuttivat Maria Magdalena, Jaakobin äitiä Mariaa ja muita naisia, että Jeesus oli noussut ylös, pyhä Luukas kertoo meille, että *"he muistivat sanat ja palatessaan haudalta he kertoivat kaiken tämän niille yhdelletoista ja kaikille muille"* (Luuk. 24:8-9). He lähtivät haudalta, jonka Jeesuksen ylösnousemus muutti lopullisesti. He

lähtivät haudalta tuomaan "jokapäiväisen" todistuksen Jumalan vallasta, joka ulottuu yli synnin, kuoleman, helvetin ja itse Saatanan.

Kuten naiset tyhjällä haudalla ja yksitoista opetuslasta, me kansainvälisessä luterilaisessa seurakunnassa olemme Jeesuksen ylösnousemuksen "jokapäiväisiä" todistajia ja osallistujia. Useimmat meistä eivät ole kalastajia, mutta meillä kaikilla on yksi tai useampi näistä kutsumuksista: isä, aviomies, äiti, vaimo, poika, tytär, veli, sisko, isovanhempi, työntekijä, eläkeläinen, ystävä ja naapuri. Jokainen näistä kutsumuksista sisältää joukon velvollisuuksia ja vastuita. Lähdemme pääsiäissunnuntaista ja tyhjän haudan juhlimisesta vapaina Jumalan anteeksiantamina lapsina

Kristuksessa. Nyt lähdemme eteenpäin Jumalan Hengen voimasta eläen ja elääksemme ylösnousemuksen ilossa "jokapäiväisinä" todistajina.

Seurakuntamme kasteryhmä kokoontuu joka tiistai ja keskiviikko ennen tavanomaista raamatuntutkisteluamme käydäkseen läpi Lutherin Pienen Katekismuksen. Tavoitteena on ymmärtää Jumalan käskyt ja mitä meiltä niiden suhteen odotetaan. Minusta tuntuu, että luen yhä uudelleen kymmenen käskyä ja sakramenttia ja tunnustuksia ja rukouksia. Tunnen pystyväni ymmärtämään asemani kristittynä ja pastorina Kristuksen kirkossa. Nyt meillä on kuusi henkilöä, jotka käyvät kastetunnilla. Voin rohkeasti sanoa, että Jumala on jatkanut ihmisten kutsumista uskoon ja nyt on aika oppia kristillisen uskon sisällöt pitäen kiinni Raamatun jakeista, joita käsitellään Pienessä Katekismuksessa.

Toinen viime aikoina seurakunnassamme esiintyvä asia on joidenkin jäsentemme karkottaminen takaisin kotimaahansa. Kuten nytkin, kuusi ihmistä on karkotettu alle kuukaudessa. Jotkut näistä kristityistä ovat olleet jumalanpalveluksessamme ja raamatuntutkisteluissamme, mutta he eivät ole koskaan saaneet turvapaikkaa. Maailma tuntuu epäoikeudenmukaiselta, mutta toisaalta kuka tietää, että nämä ihmiset voisivat olla lähetyssaarnaajia todistamassa omalle kansalleen, vaikka ei ole helppoa tunnustaa kristillistä uskoa avoimesti. Rukoilen, että Jumala antaisi heille viisautta ja suojaa, jota he tarvitsevat.

Viimeiseksi, kun kansainvälinen seurakunta syntyi vuonna 2016, ensimmäinen ystäväseurakunta oli Tervolan ja Savolinnan luterilaiset seurakunnat. Äskettäin viime kuussa pastori Heikki Holma (kutsun häntä omaksi kirkkoherrakseni) jäi eläkkeelle. Tapasin pastori Heikin ja hänen vaimonsa

Leenan vuonna 1999, kun tulin Suomeen harjoittelemaan teologisesta seminaarista. Muistan elävästi kuinka Heikki ja Leena ottivat minut vastaan. Muistot ovat yhtä selkeitä kuin olisin tavannut heidät eilen. Tapasin vaimoni Kirsin Tervolan Eloseuroissa. Rukoilen, että Jumala siunaa edelleen pastori Heikkiä ja antaisi hänelle hyvää terveyttä hänen ollessaan eläkkeellä.

Tulen aina olemaan kiitollinen tälle perheelle ja rakkaalle Tervolan seurakunnalle hyvistä muistoista ja odotan innolla vierailuani siellä, kuten on ollut perinteeni.

Jumalan siunausta sinulle, kiitos rukouksistasi ja taloudellisesta tuestasi.

Kristuksessa,

Richard

Haluaisitko olla mukana lähetytyössä? Jos haluat tukea Richard Ondichon työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Richard Ondichon rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228
Viitenumero- ja osoiteasiat: Anu Laine anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601
Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.
Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.
Keräyslupa: RA/2021/1127